याखन्तःकरणस्य बाह्यकरणन्यापाररोधी क्षणा-दाशंसापरिकल्पितात्वपि भवत्यानन्दसान्द्रो रूयः ॥' अत्र मारुतीसाक्षाद्दर्शनप्रक्रदरागस्य माधवस्यामिलाषः । 'कथमीक्षे कुरङ्गाक्षीं साक्षाल्लक्ष्मीं मनोभुवः । इति चिन्ताकुलः कान्तो निद्रां नैति निशीथिनीम् ॥'

अत्र कस्याश्चित्तायिकाया इन्द्रजालदर्शनप्रहृदरागस्य नायकस्य चिन्ता । इदं मम । 'मयि सकपटम्-' इत्यादौ (१५७ पृ.) नायकस्य स्मृतिः । 'नेत्रे खञ्जनगञ्जने-' इत्यादौ (११० पृ.) गुणकथनम् । 'श्चासान्मुञ्चति' इत्यादौ (१३६ पृ.) उद्वेगः ।

'त्रिमागरोषासु निशासु च क्षणं निमील्य नेत्रे सहसा व्यबुध्यत । क नील्कण्ठ त्रजसीत्यलक्ष्यवागसत्यकण्ठार्पितबाहुबन्धना ॥' अत्र प्रलापः ।

'आतर्द्विरेफ-' इत्यादौ (१५६ ए.) उन्मादः । 'पाण्डु क्षामं वदनं हृदयं सरसं तवालसं च वपुः । आवेदयति नितान्तं क्षेत्रियरोगं सिल हृदन्तः ॥'

अत्र व्याधिः।

'मिसिणीअलसअणीए निहिअं सबं सुणिचलं अकं। दीहो णीसासहरो एसो साहेइ जीअइत्ति परं॥'

कियाः । बाह्यकरणव्यापाररोधी बाह्यन्द्रियसंबन्धप्रतिबन्धकः । आशंसापिकित्यः तासु संकल्पविषयीभूतासु । अन्तःकरणस्य लयो निविद्याभिनिवेशो भवतीसन्वयः । निश्चािथनीम् , इस्विच्छेदे द्वितीया ॥ इन्द्रजालेति । इन्द्रजालस्य कृह्कस् कीडा ॥ 'मिय सकपटं—' इति स्मृतिसंचारिभावोदाहरणम् । 'नेत्रे खडानगडने-' इति प्रकृद्यवेवनाया मध्यमनायिकाया उदाहरणम् ॥ त्रिभागशेषासु तृतीयमाः गाविशिष्टासु । अलक्ष्यवाक् अविषयवचः । असस्य मिथ्या शिवस्य कण्ठेऽपितं बाहुबन्धनं यया। यद्वा असस्य अलीकदृष्टस्य शिवस्य कण्ठेऽपितं बाहुबन्धनं यया। यद्वा असस्य अलीकदृष्टस्य शिवस्य कण्ठेऽपितं बाहुबन्धनं यया। 'भातिह्रंदेफ—' इत्युन्मादसंचारिभावोदाहरणम् ॥ श्वामं कृशम् । सरसं सार्वणः गम् । तव मालसाः ॥ श्लेत्रियेति । एतच्छरीराचिकित्स्यस्यः । हदन्तः हद्यः मध्ये ॥ भिस्तिणीति । 'विसिनीदलशयनीये निहितं सर्व सुनिश्चलमङ्गम् । वीवे निःश्वासभर ऐष साध्यति जीवतीति परम् ॥' इति संस्कृतम् ॥ रसस्य रतेविच्छेदः

^{े. &#}x27;इदं मम-' इत्यादिः 'जडता । इदं मम ।' इत्यन्तः पाठो ग-पुत्तके नात्ति. २. 'वव' इवि पुत्तकान्तरे.